

ecclesiis et parochiis, et totis mandamentis suis Gratianopolitanæ Ecclesiæ dederentur. Hæc autem sunt castella quæ in portionem Viennensis Ecclesiæ segregata sunt, castrum Sancti Georgii, Brissiacum, castrum Veteris Villæ, castrum Orniciacum, castrum Bonocellum, castrum Leemps, castrum Planilla, castrum Clarimontis, castrum Sancti Lorii, castrum Paladrudi, castrum Vireu. Item hæc sunt quæ in portionem Gratianopolitanæ Ecclesiæ obvenierunt; castrum Vinniacum, castrum Nerpoicum, castrum novum, castrum Tullinum, castrum de Ruens, castrum Moirencum, castrum Vorione, castrum Tuluwis, castrum Miribellum, castrum Minuetum, de Scalis, castrum Vorapium et super hæc Ecclesiæ cancellario, cum tota parochia sua. Sic largiente Domino, supradictæ quæstionis diuturnitas terminata est, et pacis atque concordie inter Viennensem et Gratianopolitanam Ecclesiam, eorumque præsules utroque in idipsum consentiente stabilitas instituta est. Quam stabilitatem nos in perpetuum permansuram largiente Domino confirmamus, præcipientes et omnimodis sancientes, ut pars quæ Viennensi seu Gratianopolitanæ quemadmodum suprascriptum est, cessit Ecclesiæ, semper ejus parochia sit, nec ulli omnino personæ liceat, aut Viennensi suam, aut Gratianopolitanæ suam, quæ superius distincta est, ullo unquam tempore subtrahere portionem. Si vero alter adversus alterum indeliberata parte quæstionem aut violentiam fecerit, juxta conditionem quare in judicio uterque constrinxit, accepta portionis possessione careat, et omne deinceps agendi jus in eodem negotio prorsus amittat. Ad hæc præceptum est et repetita præceptione firmamus, ne Viennensis episcopus ulterius in illa parte Gratianopolitanæ Ecclesiæ, aut pacem, aut communionem aut aliquam exactionem requirat, aliter quam in Riensi, seu Vivariensi parochia ad Viennensem metropolim pertinente; adfuerunt hic judicio sive concordie, quæ Lugdunum iv Kal. Februarii facta est, venerabiles episcopi Richardus Albanus, Aldo Placentinus, Potius Aniciensis, Leodegarius Vivariensis, Guido Gehennensis, Eustachius Valentinus, Cóno Maurianensis, et Guigo comes Albianensis.

Datum per manum Joannis, sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis, ac bibliothecarii, apud ecclesiam Sancti Petri de Alaverdo, iv Nonas Aug., indict. xv, Incarnationis Dominicæ anno 1107, pontificatus autem domni Paschalis II papæ viii.

CCXXIX.

Ad Hugonem abbatem Cluniacensem. — Sancti Wlmari abbatiam illi subjecit corrigendam. Ejus abbates in perpetuum ab abbatibus Cluniacensibus constituentur. Cuivis monacho liceat ad Cluniacense cœnobium transire.

(Anno 1107, Aug. 4.)

[MANSI, Concil., XX, 1040.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, vene-

rabili fratri HUGONI Cluniacensi abbati, salutem et apostolicam benedictionem.

Desiderium quod ad religiosam propositum et animarum salutem pertinere monstratur, sine aliqua est, auctore Deo, dilatione complendum. Venerabilis siquidem frater noster Joannes Morinorum episcopus, petente Eustachio Bononiensi comite, Sancti Wlmari abbatiam sollicitudini tuæ, charissime frater Hugo, corrigendam commisit. Et nos ergo juxta ejus desiderium ac deliberationem, præsentis decreti assertionem sancimus, ut idem Beati Wlmari monasterium, semper in tua tuorumque successorum ordinatione permaneat; nec alius illic abbas substituatur nisi qui vestra fuerat deliberatione provisos. Idem etiam de Menatensi monasterio constituimus, quod jam diu in vestra ordinatione permansit. Præterea quoniam omnipotens Deus, et ante nostra tempora, et in diebus nostris, præcipuam religionis monasticæ disciplinam in vestro dignatus est monasterio conservare, hanc vobis prærogativam concedimus ut quisquis ad vos alieni monasterii monachus pro vitæ melioratione transierit, licenter recipiatur, remotis prioris loci querimoniis, ut, largiente Domino, salutis quam quærere videtur apud vos potiatur effectu. Si quis vero temerario ausu his salutiferis constitutionibus obviam ire præsumpserit, apostolicæ indignationis ultione plectatur, et communionis ecclesiasticæ periculum patiat.

Ego Paschalis, catholicæ Ecclesiæ episcopus, subscripsi.

Datum apud Aquanibellam per manum Joannis, sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis ac bibliothecarii, ii Nonas Augusti, indictione xv, Incarnationis Dominicæ anno 1107, pontificatus autem domni Paschalis papæ II anno ix.

CCXXX.

** Monasterio S. Benedicti Padiltronensi privilegia quædam concedit.*

(Anno 1107, Sept. 1.)

[Vide BACCHINI, *Dell'istoria del monasterio di S. Benedetto di Polirone*. Modona, 1696, 4°, Racc. p. 68.]

CCXXXI.

D Ecclesiæ Lucensis privilegia, petente Rangerio episcopo, confirmat.

(Anno 1107, Sept. 18.)

[BALUZ. *Miscell.* edit. Luc. IV, 187.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri RANGERIO Lucano episcopo, ejusque successoribus canonice promovendis in perpetuum.

Justis votis assensum præbere justisque petitionibus aures accommodare nos convenit, qui, licet indigni, justitiæ custodes atque præcones in excelsa apostolica beatorum, Petri et Pauli specula positi, Domino disponente, conspiciamur. Tuis igitur, venerabilis frater et coepiscope Rangeri in Christo charissime, justis petitionibus annuentes S. Lucanam Ecclesiam cui Deo auctore præsidet, apostolicæ se-